

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Upper Tribunal — Wykładnia art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) w wersji obowiązującej przed dniem 5 maja 2005 r. — Zasiłek na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności dzielący się na część z tytułu „niesamodzielności” przyznawanej wymagającym pomocy osobistej i na część z tytułu „przemieszczania się” przeznaczonej dla potrzebujących pomocy w poruszaniu się („disability living allowance”) — Możliwość uznania, dla celów stosowania rozporządzenia, części z tytułu przemieszczania się za oddzielne świadczenie — Kwalifikacja wspomnianego świadczenia

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 2a rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 631/2004 z dnia 31 marca 2004 r., a także rozporządzenia nr 1408/71 w tej ostatniej wersji, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 647/2005 z dnia 13 kwietnia 2005 r., należy dokonywać w ten sposób, że składnik „z tytułu przemieszczania się” zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności („disability living allowance”) jest specjalnym świadczeniem pieniężnym o charakterze nieskładkowym w rozumieniu tego przepisu, wymienionym w załączniku IIa do tych rozporządzeń
- 2) Analiza pytania trzeciego nie doprowadziła do ujawnienia jakiegokolwiek okoliczności mogącej podważyć ważność art. 10a rozporządzenia nr 1408/71 — w jednej lub drugiej wersji mającej zastosowanie w sprawach przed sądem krajowym — jako przepisu pozwalającego na uzależnienie przyznania składnika „z tytułu przemieszczania się” zasiłku na utrzymanie w przypadku niepełnosprawności od spełnienia przesłanek zamieszkiwania oraz obecności w Wielkiej Brytanii.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — Wspólnoty Europejskie przeciwko Région de Bruxelles-Capitale

(Sprawa C-137/10) ⁽¹⁾

(Artykuły 207 ust. 2 WE i 282 WE — Reprezentacja Wspólnot Europejskich przed sądami krajowymi — Uprawnienia przyznane Komisji — Delegowanie uprawnień do reprezentacji na inne instytucje Wspólnot — Warunki)

(2011/C 186/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wspólnoty Europejskie

Strona pozwana: Région de Bruxelles-Capitale

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 282 i 207 ust. 2 akapit pierwszy WE — Warunki delegowania przez Komisję uprawnień do reprezentowania Wspólnoty przed sądem na inną instytucję — Ważność upoważnienia w braku imiennego wskazania osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania delegującej ją instytucji — Właściwość sądu krajowego, do którego wniesiono skargę, do orzeczenia w tym przedmiocie — Wątpliwości dotyczące ważności reprezentacji przed sądem Rady przez zastępcę sekretarza generalnego Rady, odpowiedzialnego za zarządzanie Sekretariatem Generalnym — Poszanowanie zasady autonomii organizacyjnej instytucji.

Sentencja

Upoważnienie, w którego drodze Komisja delegowała na inną instytucję wspólnotową swoje uprawnienie wynikające z art. 282 WE do reprezentowania Wspólnoty przed sądem krajowym w sporze dotyczącym tej instytucji, zostało udzielone w sposób ważny, zarówno jeżeli w upoważnieniu tym została wyznaczona imiennie osoba fizyczna, jak i jeżeli nie została ona wyznaczona do celów tej reprezentacji. W tego rodzaju przypadkach zarówno upoważniona instytucja, jak i osoba fizyczna, jeżeli taką wyznaczono, mogły udzielić upoważnienia do reprezentowania Wspólnoty adwokatowi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 13.3.2010

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 5.6.2010.